

РЕШЕНИЕ

№ 6871

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7461** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 21038375/01.07.21г на СДВР чрез проц. представител юрк.Х. против Решение от 16.06.21г по нахд № 2068/21г на СРС, НО, 11бти състав, с което е отменено НП № 20-4332-023109/06.01.21г на Началник група в О”ПП”-СДВР, издадено на М. В. С., на осн. чл. 175а ал.1 предл.3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 104б т.2 от ЗдвП.

В кас.жалба се твърди, че решението е необосновано,неправилно,проц. и мат. Незаконосъобразно и явно несправедливо, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП,както и за присъждане на юрк.възнаграждение. Оспорва се /на осн. чл. 189 ал.2 от ЗдвП/ - извода на СРС, че АУАН няма доказателствена сила и доказва единствено датата на съставянето си.СРС не е съобразил константната практика на ВАС и адм.съдилища, че редовните АУАН по ЗдвП обръщат доказателствената тежест и наказаното лице следва да я носи, а не АНО.Оспорват се и изводите на СРС за липсата на умисъл у водача, тъй като очевидците правели предположения за поведението на водача.Всъщност очевидците няма как да знаят дали водачът има или няма умисъл, а изводите за вината му следва да се основават на самото негово поведение.В съд.заседание касаторът не се представлява.

Ответникът М. В. С. се представлява в съд.заседание от проц.представител адв. Г., която оспорва жалбата и моли за потвърждаване на въззивното решение като

правилно и законосъобразно. Правилно СРС е приел, че водачът не е извършвал дрифт, а поради влошените метеорологични условия задната част на автомобила е поднесла.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на кас.жалба.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание - само ако такива се твърдят от касатора.

К.състав намира постановеното решение на СРС за валидно и допустимо, както и за мат. и проц.законосъобразно, по следните съображения:

Както самият касатор сочи, съгл. чл. 189 ал.2 от ЗДВП- редовно съставените АУАН по ЗДВП имат доказателствена сила/до доказване на противното обаче/. Пред СРС доказ.тежест е обърната, като наказаното лице следва да опровергава отразеното в АУАН, а не АНО да доказва отразеното в АУАН. СРС правилно е кредитирал свид.показания/на всички свидетели/- в някои части, като не ги е кредитирал в други техни части/подробно мотивирано/. Именно свид.показания/в кредитираните и некредитираните им части/ и справка от Н./за метеорологичните условия/, събрани като доказателства от СРС, оборват презумираната от чл.189 ал.2 от ЗДВП доказ.сила на иначе редовно съставения АУАН. Според АУАН- водачката/жена/ умишлено е “дрифтила” при ляв завой/по обяд,в центъра на [населено място]/, докато според събраните от СРС доказателства- валял е дъжд, било облачно, при температура от 6 градуса, през м.декември.Безспорно е установено от СРС, че водачката е подала силно газ при завой, имало е форсиране на двигателя, като задната част на автомобила е поднесла. Дали обаче това е умишлено “дрифтене”/тъй като това деяние според законодателя е осъществимо само при пряк умисъл/, или се дължи на нивото на уменията ѝ да шофира в такива метеорологични условия и качествата на автомобила и в частност гумите му, очевидците няма как да знаят/могат само да правят собствени умозаклучения/. Безспорният факт, възприет от очевидците е - подадена силно газ при вземане на завой. Дали това изпълнително деяние, осъществено от водачката, представлява “дрифтене”/умишлено/, не е въпрос на възприятие на очевидците, а тяхно умозаклучение/изведено от възприетия от тях безспорен факт на подадена силно газ от нея/. Всъщност дори самите умозаклучения на очевидците за умишлено “дрифтене” не са категорични, а уклончиви.Дори обаче да бяха категорични, това са логически изводи на очевидците, а не възприети обективни факти. Обективни факти са подадената силно от водача газ, в резултат-форсиран двигател и поднесла задна част на автомобила, като изпълнително деяние на водача е само едно от тях-подадената силно газ.Следователно, доказ.сила на АУАН е оборена пред СРС, като той правилно/като краен резултат/ е извел правен извод за незаконосъобразност на НП и го е отменил.

К.жалба е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 16.06.21г по нахд № 2068/21г на СРС, НО, 116ти състав, по кас.жалба вх.№ 21038375/01.07.21г на СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: